

Çocuk ve Dağ Kuşları

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Dağ Kuşları

Aysel Banu YAVUZAL

Leo en çok cumartesileri severdi, hele yürüyüşe çıkılacaksa. Bugün ailesi bir dağ patikasında tırmanıyordu ve yeşil sırt çantasında en sevdiği eskiz defteriyle sivri uçlu bir kurşun kalem vardı. Annesi zeytin yeşili yağmurluğunu giymiş, küçük bir fotoğraf makinesi taşıyordu. Lacivert polar ve geniş hasır şapkasıyla uzun boylu babası haritayı tutuyordu. Patika uzun çam ağaçlarının arasından kıvrılarak yükseliyordu ve hava tatlı ve temiz kokuyordu.

Leo sekiz yaşındaydı; küçük ve ince yapılı, açık kahverengi tenli, kısa kıvrırcık siyah saçlı ve sıcak kahverengi gözlüydü. Burnunda birkaç çil vardı. Kırmızı kapüşonlu ceketini ve mavi kot pantolonunu giymişti, kahverengi yürüyüş botları çakıllı yolda çıtırdıyordu. Bir elinde eskiz defteri açık, diğerinde kalemi hazır. "Gördüğüm her kuşu çizmek istiyorum," dedi.

Annesi ilerideki kayalık bir çıkıntıyı işaret etti. "Bak, Leo! Dağ kuşları böyle yerleri sever." Leo gözlerini kısıp baktı ve gri kayaların üzerinde zıplayan minik şekiller gördü. Serçe kadardılar; gri ve beyaz tüyleri, kahverengi benekli sırtları vardı. Parlak siyah gözleri ışıltıyor, minik turuncu gagaları yeri gagalıyordu. Kayadan kayaya geçerken hızlı kanatları çırpınıyordu.

Leo düz bir taşın üzerine oturdu ve eskiz defterini açtı. Kuşlar zıplarken onları çizdi; minik ayakları kayayı kavırıyordu. Bir kuş başını yana eğip doğrudan ona baktı. Leo kıpırdamadan durdu, sabırlı ve sessizdi. Kuş kuyruğunu sallayıp biraz daha yaklaştı. Leo'nun kalemi yumuşakça hareket ederek kanadının kıvrımını çizdi. Kendini gerçek bir kâşif gibi hissetti.

Babası onlara patikada kalmalarını hatırlattı. "Yuvalara basmak ya da kuşları korkutmak istemeyiz," dedi. Leo başını sallayıp etrafına baktı. Kuşlar artık her yerdeydi; bazıları kayaların üzerinde zıplıyor, bazıları çalıların arasında uçuşuyordu. Çok yukarıda, diğerleri geniş daireler çizerek uçuyor, kanatları güneş ışığını yakalıyordu. Leo yeni bir sayfa açtı ve uçan kuşları çizmeye başladı, hareketlerini yakalamaya çalışıyordu.

Annesi Leo'nun yanına diz çöktü ve bir kayaya usulca dokundu. "Dağ kuşlarının temiz havaya ihtiyacı var," dedi. "Dağı bu kadar özel yapan da bu. Rüzgâr dumanı ve tozu alıp götürür." Leo derin bir nefes aldı. Hava soğuk su gibi keskin ve tazeydi. Kuşlarının etrafına temiz havayı göstermek için küçük kıvrımlar çizdi. "Böylece rahatça nefes alabilirler," dedi. Annesi gülümsedi ve bir fotoğraf çekti.

Daha ykseęe trmandılar, aęaęlar kısaldı ve ęalılaştı. Leo gagasında bir dal taşıyan bir kuş grd. Kuş kayaların arasındaki bir ęatlaktan ięeri girip kayboldu. "İşte bu bir yuva," diye fısıldadı annesi. "Daę kuşlarının yavrularını bytmek ięin gvenli yuvalara ihtiyaęı var." Leo ęatlaktan dıřarı bakan kuşu ęizdi; parlak gzleri tetikteydi. Yuvayı dikkatle ęizdi; taşın ięine gizlenmiř sıcacık bir yuva.

Patikaya döndüklerinde babası birinin bıraktığı buruşuk bir ambalaj kâğıdını aldı. "Çöpler kuşlara zarar verebilir," dedi ve kâğıdı cebine koydu. "Dağı her zaman bulduğumuzdan daha temiz bırakırız." Leo kuşlarını ve güvenli yuvalarını düşündü. Parlak bir şişe kapağı alıp sırt çantasına koydu. "Ben de onları koruyacağım," dedi. Babası ona başparmağıyla onay işareti yaptı.

Patikanın bir virajında Leo hafif bir cıvıltı duydu. İki kuş bir çalının etrafında birbirini kovalıyordu. Kanat çırpıp zıplıyor, yalnızca onların anladığı bir oyun oynuyorlardı. Leo güldü ve onları zıplarken çizdi. Kalemî sayfanın üzerinde uçtu. Kuşların kahverengi benekli sırtları küçük çakıl taşlarına benziyordu, turuncu gagalarıysa parlak renk noktalarıydı.

Leo kuşların patikanın gürültülü kısmından uzak durduğunu fark etti. "Sessiz yerleri seviyorlar," dedi. Annesi başını salladı. "Dağ kuşlarının birbirlerini duymak ve kendilerini güvende hissetmek için sessizliğe ihtiyacı var." Leo kuşlarının etrafına küçük bir sessizlik balonu çizdi. Rüzgârı ve otların hafif hışırtısını dinledi. Dağ huzurlu hissettiriyordu, Leo da huzurlu hissetti. Bunu böyle sürdürmek istedi.

Yüksek bir kaya çıkıntısında Leo çok yukarıda uçan bir kuş gördü. Mavi gökyüzüne karşı küçük bir nokta gibi görünüyordu. Onu bir nokta olarak çizdi, sonra etrafına daha çok kuş ekledi. "Çok yükseğe uçuyorlar," dedi. "Her şeyi görüyor olmalılar." Annesi gülümsedi. "Bütün dağı görüyorlar. Ve dağın temiz ve güvenli kalmasına ihtiyaçları var." Leo eskiz defterine baktı. Bugün ne çok kuş çizmişti.

Leo bir kayaya oturdu ve sayfalarını karıştırdı. Her çizim bir kuşu dağdaki yuvasında gösteriyordu. Zıplayan kuşları, uçan kuşları, taşa gizlenmiş yuvayı gördü. "Kuşların bu kadar ilginç olabileceğini bilmiyordum," dedi. "Onları seviyorum." Babası yanına oturdu. "Bir şeyi yakından izlediğinde, ona önem vermeye başlarsın," dedi. Leo başını salladı. Artık çok önem veriyordu.

Annesi güneşli bir kayanın üzerinde tüylerini düzelten bir kuşu işaret etti. "Şu kuş kendini temizliyor," dedi. "Sağlıklı kalmak için temiz havaya ve temiz suya ihtiyacı var." Leo kuşu gagası tüyelerine gömülmüş halde çizdi, sonra yakınına pırıl pırıl bir dere ekledi. Kuşların su içip sıçradığını hayal etti. "Suyu da temiz tutmalıyız," dedi. Annesi ona sarıldı.

Aşağı inerken Leo gördüğü her çöp parçasını topladı. Babası yardım etti, annesi güzel dağın fotoğraflarını çekti. Leo eskiz defterine yeni bir çizim ekledi: temiz bir patikanın üzerinde uçan bir kuş ve "Patikada kal" yazan bir tabela. Dikkatle çizdi. "Onları böyle koruruz," dedi. Kalemi kararlılıkla hareket ediyordu.

O akşam Leo mutfak masasına oturdu ve çizimlerini boyadı. Kuşlar için gri ve beyaz, benekli sırtları için kahverengi, gagaları için turuncu kullandı. Arkalarına temiz havalı ve güvenli yuvalı büyük bir dağ çizdi. "Geri dönmek istiyorum," dedi. "Ve dağı kuşlar için güvende tutmaya yardım etmek istiyorum." Anne babası gülümsedi.

Leo en güzel çizimini duvara astı. Çizimde bir kayanın üzerinde küçük bir kuş, arkasında yükselen yüksek bir dağ vardı. Altına şöyle yazdı: "Kuşları koru. Patıkada kal. Çöp atma." Çizime baktı ve mutlu hissetti. Dağ özel bir yerdı ve artık ona nasıl bakacağını biliyordu. Bir sonraki yürüyüş gezisini sabırsızlıkla bekliyordu. "Kuşlar bekliyor olacak," diye fısıldadı.